

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ।

ਭੰਡਾਰੀ ਸੀ-ਜੇ.

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਬਨਾਮ

ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਕਰਮ ਚੰਦ - ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਰੈਗੂਲਰ ਪਹਿਲੀ ਐਪੀਲ ਜੋ T9 54 ਦਾ 68।

ਦਾ ਸੀਵਿਯਨ ^1950)—ਆਰਟੀਕਲ 311—ਹਟਾਉਣਾ

1958

ਕਾਰਵਾਈਆਂ—ਚਾਹੇ ਨਿਆਂਇਕ ਅਰਧ-ਵਿਗਿਆਨਕ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ -----ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ
ਨਿਯਮ—ਕੀ ਅਪ੍ਰੈਲ ਦੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ 14 ਵੀਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ—ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ— ਦਾ ਅਰਥ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਟਾਈਲਾਂ।

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ., ਪ੍ਰਤੀ ਆਯੋਜਿਤ, -

(1) ਕਿ ਕਈ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੀਵਿਥਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 311 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਨਿਰਪੱਖ ਖੇਡ ਦੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਹੀ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੇਬਲ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਸਲ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਉਨੀ ਹੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(2) ਸੀਵਿਥਾਨ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ "ਵਾਜਬ ਅਵਸਰ" ਦੀ ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮੀਕਰਨ ਦਾ ਅਰਥ ਆਪਸੀ ਤਾਲਮੇਲ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਤ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਹ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਮੌਕਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਵਾਜਬ ਮੌਕੇ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਉਦੋਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਨਿੱਜੀ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਸਥਾਨ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿੱਥੇ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਜਵਾਬ ਦੇਵੇਗਾ; ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਿਹੜਾ ਕਰਨ ਲਈ; ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਗਵਾਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ; ਜਦੋਂ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸਜ਼ਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਸੁਣਵਾਈ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਮਨ, ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪੱਖਪਾਤ ਅਤੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਪੂਰਵ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਪੱਖਪਾਤੀ ਜਾਂ ਪੱਖਪਾਤੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣੇ ਜਾਣ ਦੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੌਕਾ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਅਤੇ ਢੁਕਵਾਂ ਮੌਕਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਮਾਮੂਲੀ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਵਾਲਾ ਮੌਕਾ। ਜੇਕਰ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਅਜਿਹੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਜਾਂ ਜੋ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖ ਖੇਡ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਠੇਸ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ

ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਅਸਧਾਰਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇ।

ਆਯੋਜਤ, ਪ੍ਰਤੀ ਫਾਲਸ਼ੋ. ਜੇ -

(1) ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਮ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ, ਜੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼, ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਹੈ। ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਪੜਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੇ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਗਠਨ, ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ, ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣਾ ਸਿਰਫ ਵਿਅਰਥ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੜਾਅ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਦੂਜੇ, ਜਾਂ "ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਓ" ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਕੰਮ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੀ ਇਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਹੋਵੇ। ਅਪਰਾਧੀ 'ਤੇ, ਭਾਵੇਂ ਨਾਮਾਤਰ, ਹਲਕਾ ਜਾਂ ਗੰਭੀਰ, ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਸਹੀ ਹਨ। ਮੈਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਕਿ ਇਹ ਫੰਕਸ਼ਨ ਹੋ ਸੀਮਿਤ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਪੂਰਾ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬੂਤ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗਲਤ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ, ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਜਾਂਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੇਸ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇ, ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇ ਕਿ ਢੁਕਵੀਂ ਸਜ਼ਾ ਕੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ "ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ" ਦੇ ਪੜਾਅ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਤੱਥ-ਖੋਜ ਜਾਂਚ ਤੱਕ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਹੈ।

(2) ਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਵਾਲ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪੱਖਪਾਤ ਦਾ ਸਵਾਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਾਇਨੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਅਨੁਛੇਦ 311 ਵਿੱਚ 'ਅਵਸਰ' ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅੱਗੇ "ਵਾਜਬ" ਸ਼ਬਦ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਗ਼ੈਰ ਇਸ ਦੇ ਸਾਧਾਰਨ ਅਰਥ ਹੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਕੀ * ਵਾਜਬ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੈ, ਅਤੇ ਖਾਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ i+ ਦਾ ਅਰਥ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੌਕਾ ਹੈ

ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਇੱਕ ਅਸਲ ਮੌਕਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਭਰਮ ਅਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਮੌਕਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਸਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਹੋਣ ਦਾ ਮਾਮੂਲੀ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਖੜਾ ਹੁੰਦਾ।

ਆਯੋਜਤ, ਪ੍ਰਤੀ ਕਪੂਰ, ਜੇ :-

(1) ਇਹ ਕਿ ^ਡੀ^ਆਰਟਮੈਟਲ^ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਦਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸੁਪਰਡੈਂਟ - "ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ⁴⁶ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ;

(2) ਇਹ ਕਿ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਐਕਟ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਿਰਫ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 311 ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ

ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦੀ;

(3) ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਨਿਯਮਾਂ ਤਹਿਤ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਐਕਟ ਹੈ, ਇਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜੱਜ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(4) ਕਿ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਰੈਂਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਅਤੇ

(5) ਕਿ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਾਂ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਅਹੁਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਪੁਲਿਸ ਜਾਂ ਭਾਰਤੀ ਪੁਲਿਸ ਸੇਵਾ ਜਾਂ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਵਰਗੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨਾ ਧਾਰਾ 311 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ (1) ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਸਹਾਇਕ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਾਂ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

30 ਅਪ੍ਰੈਲ ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਡੀ. ਫਲਸ਼ੋ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਜੇ. ਐੱਲ. ਕਪੂਰ ਵਿਚਕਾਰ ਅਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 98(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਤੀਜੇ ਜੱਜ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ। 1956, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 14 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1958 ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਸ਼੍ਰੀ ਏ. ਐਨ. ਭੰਡਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ।

ਸ੍ਰੀ ਏ. ਐੱਸ. ਗਿਲਾਨੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਗੁੜਗਾਓਂ, ਮਿਤੀ 30 ਜਨਵਰੀ, ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ; 1054; ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਦੇਣਾ।

ਡੀਐਨ ਅਵਸਥੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

1. ਆਰ ਸੋਢੀ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

Kapur, J.

ਕਪੂਰ, ਜੇ.-ਇਹ ਅਪੀਲ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਸ੍ਰੀ ਗਿਲਾਨੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਅਪੀਲ ਜੱਜ, ਗੁੜਗਾਓਂ ਦੇ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪਲੇਨ ਟਿਫ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 12 ਜੁਲਾਈ, 1950 ਦੀ ਪੁਲਿਸ, ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੁਦਈ ਅਜੇ ਵੀ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੈ।

ਮੁਦਈ 1927 ਵਿਚ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਪੁਲਿਸ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਬਤੌਰ ਫੁੱਟ-ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਭਰਤੀ ਹੋਇਆ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੇ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਦਸਵੀਂ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਸੀ। 1930 ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਹੈੱਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ 1935 ਵਿਚ ਉਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਪੱਕਾ ਹੋ ਗਿਆ। 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1944 ਨੂੰ, ਉਹ ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਆਫ ਪੁਲਿਸ, ਅੰਬਾਲਾ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਧੀਨ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸਹਾਇਕ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਬਣ ਗਿਆ। ਰੋਜ਼।

28 ਮਈ, 1945 ਨੂੰ, ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਥਾਣੇਦਾਰ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰਾਂ ਅਤੇ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰਾਂ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਬਣ ਗਿਆ। ਸਹਾਇਕ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਅਤੇ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੇ ਰੈਂਕ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ। 1 ਮਾਰਚ 1947 ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਐਸ.ਪੀ

ਪੁਲਿਸ ਰਾਜ, ਸ਼ਿਮਲਾ ਨੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ-

ਦੋ ਸਾਲ ਦੀ ਤਫਤੀਸ਼ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਦਾ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ- ਕਰਮ ਚੰਦ, ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ਿਮਲਾ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਪੁੱਤਰ ਆਤਮ ਼ ਰਾਮ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਕਪੂਰ, ਜੇ. 16 ਮਈ, 1948 ਨੂੰ ਅਪ੍ਰੈਲ, 1950 ਵਿੱਚ, ਉਹ ਗੁੜਗਾਓਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਨੂਹ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦਾ ਸਟੇਸ਼ਨ ਹਾਊਸ ਅਫਸਰ-ਇੰਚਾਰਜ ਸੀ।

20 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1950 ਨੂੰ, ਨੂਹ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਕਤਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮਾਲੀ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਮਹਿਤਾਬ ਦੁਆਰਾ। ਕਥਿਤ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਮਹਿਰੀ ਜਿਸ ਦੇ

ਬਿਆਨ ਮੁਦਈ ਨੇ ਦਰਜ ਕਰਵਾਏ। 24 ਅਪ੍ਰੈਲ ਨੂੰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਬਸ਼ੰਬਰ ਦਾਸ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 26 ਅਪ੍ਰੈਲ ਨੂੰ, ਉਸ ਦਾ - ਬਿਆਨ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 164 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਸ੍ਰੀ ਬਸ਼ੰਬਰ ਦਾਸ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਕਪਤਾਨ ਡੈਂਟ ਨੇ 27 ਅਪ੍ਰੈਲ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿਖੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਬੁਲਾਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਗਲਤ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਭੱਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਰਤੀ ਜੋ ਕਿ ਮਾਤਹਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਜ਼ਾਹਿਰ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਮੁਖੀ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਲਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਮੁਦਈ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਥਾਣਾ ਨੂੰ ਤੋਂ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਸੀ.ਆਈ.ਏ. ਸ਼ਾਖਾ ਰੇਵਾੜੀ ਵਿਖੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਸ ਦਿਨ ਦੀ ਦੁਪਹਿਰ ਤੋਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੁਦਈ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਸੇ ਸ਼ਾਮ 9-15 ਵਜੇ ਸਹਾਇਕ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਬੰਤਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮੁਦਈ ਤੋਂ ਨੂੰ ਥਾਣੇ ਦਾ ਚਾਰਜ ਸੰਭਾਲ ਲਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ 6-30 ਵਜੇ ਫੁੱਟ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਸੀਦੱਤਾ ਮੱਲ ਰਾਹੀਂ ਇੱਕ ਲਿਫ਼ਾਫ਼ੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ > ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਭੇਜੀ ਪਰ ਇਹ ਕਥਿਤ ਦੋਸ਼ ਹੈ। ਕਿ ਇਸ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਦੇ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਬਿਆਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ

ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ- 27 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1950 ਨੂੰ ਐਫ.ਸੀ.

*

ਕਰਮ ਚੰਦ,

3 ਮਈ, 1950 ਤੱਕ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮ ਰਾਮ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਕਪੂਰ ਜੀ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦਿਨ ਉਹ ਪੁਲਿਸ ਪਰੇਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗੁੜਗਾਉਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ 2 ਮਈ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਰੇਡ 'ਤੇ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਥੋਂ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ। ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਿਨ-

- ਥਾਣਾ ਸਦਰ ਲੇਖ ਰਾਜ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ 19 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ

* ਜੂਨ, 1950, ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। 29 ਜੂਨ ਨੂੰ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵੱਲੋਂ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਜਾਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਿਉਂ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਇਆ ਪਰ 12 ਜੁਲਾਈ, 1950 ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਮਿਸਟਰ ਹੋਲੀਡੇ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜੋ ਕਿ 29 ਅਗਸਤ, 1950 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ 29 ਨਵੰਬਰ, 1950 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

r ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ 18 ਜੂਨ, 1951 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 27 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1950 ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਦਾ ਆਪਣਾ ਰੂਪ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੀ ਬਦਨੀਤੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਪੁੱਛ-ਗਿੱਛ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦਾ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅੰਸ਼ਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਕਿ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਅਤੇ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ "ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਡੈਂਟ ਨੇ ਮੁਦਈ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਨਿਯਮਤ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈ," ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਨੇ "ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬੇਗੁਨਾਹੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਢੁਕਵਾਂ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ।" ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਸੀ

ਪੰਜਾਬ 01 ਡਿਪਟੀ ਇੰਸ- ਦੁਆਰਾ ਐੱਕ PP੦j nted j0 ਸੇਵਾ ਸੀ।

v ਪੁਲਿਸ ਦਾ ਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਉਸ ਦਾ ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ ਕਰਮ ਚੰਦ, ਮਿਸਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਆਤਮ ਰਾਮ ਵਾਗ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਆਰਟੀਆਈ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ

ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਸੀਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311 ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ 'ਨਿਆਂਇਕ' ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ, ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਗਵਾਹ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਅੰਤ

ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਜੋ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਧਿਰ ਸੀ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਅਤੇ ਮੁਨਾਸਬ ਪੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ।
ਦੀ

7^ '***ਪਮਸਕਮੈਂਟ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਹੈ।

ਈ

ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ • ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੁਦਈ ਕੋਲ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਮੁੱਦੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ:-

2. 12 ਜੁਲਾਈ, 1950 ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਗੁੜਗਾਓਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਅਤੇ ਡਿਸਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਤਿ-ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਖਤਰਨਾਕ ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ ਹੈ?

3. ਜੇਕਰ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 1 ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਦਈ ਕਿਸ ਰਾਹਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ?

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਥਾਰਟੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਡਿਸਮਿਸਲ ਸੀਵਿਯਾਨਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਲਈ ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉੱਚ ਰੈਂਕ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਰੈਂਕ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰਾਂ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰਾਂ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੂੰ 28 ਮਈ, 1945 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ 3 ਅਕਤੂਬਰ, 1944 ਤੋਂ ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਿਰਫ਼ ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਈ ਅਥਾਰਟੀਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਜੋ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਰਾਜ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਇਹ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 311 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਨਿਯੁਕਤੀ "ਸੇਵਾ" ਲਈ ਹੈ ਜਾਂ ਮੁਦਈ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧੀਨ "ਸਿਵਲ ਅਹੁਦਾ" ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਅੰਬਾਲਾ ਰੋਜ਼ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹਾਇਕ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਪ੍ਰਾਣ ਨਾਥ ਦੀ ਖਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

11/1, ਮਿਤੀ 18 ਅਕਤੂਬਰ, 1944। ਪਰ 28 ਮਈ, 1945 ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਸਹਾਇਕ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਰਾਜ, 1 ਮਾਰਚ, 1947 ਨੂੰ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਕਰਮ ਚੰਦ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਐਸ.ਪੀ. 16 ਮਈ, 1948 ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਆਰ ਐਮ ਪੁਲਿਸ ਦਾ ਪੁੱਤਰ। ਇਸ ਲਈ ਦੋਵੇਂ ਨਿਯੁਕਤ-ਆ

ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਸਹਾਇਕ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹੜੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਹੈ, ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਜਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਸ਼ਿਮਲਾ ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸਹਾਇਕ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ, ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ। ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਵੀ ਇਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਵੱਲੋਂ।

" ਮੰਨ ਲਓ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁਦਈ ਏਪੀ ਸੀ

ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸਹਾਇਕ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ , ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਜੇ ਵੀ ਉੱਤਰ ਪੱਛਮੀ ਸਰਹੱਦੀ ਸੂਬੇ^੧ ਬਨਾਮ ਸੂਰਜ ਨਰਾਇਣ ਆਨੰਦ (1) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਜਾਂਦੀ ਕਿਸੇ "ਸੇਵਾ" ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਵਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਕ ਘਟਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਕੀ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਸਮੇਂ * ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਉੱਤਮ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ "ਸਿਵਲ ਅਹੁਦਾ" ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਅਤੇ "ਸੇਵਾ" ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਡਿਪਟੀ ^ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਹਾਇਕ^੧ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੱਕ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸਿਮਲਾ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸੁਆਰੀਨ^੪ ਟੈਂਡਰ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਬੀ.ਵੀ

'af AIR, 1949' PC 112

ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਇਸ ਲਈ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311 (1) ਦੁਆਰਾ ^v ਸਲੇਟ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਰਮ ਚੰਦ, ^{ਆਤਮਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ} ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਸਹਾਇਕ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੇ ਕਾਡਰ ਜਾਂ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੇ ਕਾਡਰ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਲੱਭ ਸਕਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਦੇ ਗਠਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਆਦਮੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਹੇਠਾਂ ਚਲਦਾ ਹੈ:-

"ਇੱਕ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਮੁੱਚੀ ਪੁਲਿਸ-ਸਥਾਪਨਾ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਬਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ; ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਪੁਰਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਫੋਰਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਪੁਲਿਸ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹਨ, ਤਾਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇੱਕ ਫੁੱਟ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਵਜੋਂ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਗਲਤ ਨਜ਼ਰੀਆ ਲਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਮੰਨਾਂਗਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 311 (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਹੈ

^v ਕਿ ਕਰਮ ਚੰਦ, ਧਾਰਾ 311 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਕਪੂਰ, ਜੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਯੋਗ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਦੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ 28 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1950 ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 3 ਮਈ, 1950 ਨੂੰ, ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਲੇਖ ਰਾਜ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇੰਝ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਇਸ ਸੱਜਣ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਤਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਰੈਂਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ 10 ਮਈ ਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਆਫ ਪੁਲਿਸ, ਅੰਬਾਲਾ ਰੋਜ਼, ਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਤੁਰੰਤ ਕਰਵਾਈ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ “ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਯੋਗ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ

ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ , ਨਾ ਤਾਂ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਡੈਂਟ, ਗੁੜਗਾਉਂ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਸ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੇਰੀ ਵਿਭਾਗੀ ਫਾਈਲ ਤਿਆਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। * * *

* ” ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ

ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ “ਯੋਗ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੀ ਜਾਂਚ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਨੀਤੀ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ”। ਪੁਛਗਿੱਛ ਵਿੱਚ ਥਾਣਾ ਮੁਖੀ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਮੁਦਈ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ। ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਫਿਰ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਸੂਚੀ ਰੱਖੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਜੋ ਕਿ ਪੇਪਰ ਬੁੱਕ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ PW 11/6) ਦੇ ਪੰਨਾ 56 'ਤੇ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਨੋਟ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:-

"ਸਾਰੇ ਐਸ.ਐਚ. ਓ. ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਵਜੋਂ ਹੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ

ਜਦੋਂ ਜਾਂਚ ਆਈ.ਪੀ. ਅਫਸਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸੱਚ ਬੋਲਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ

ਆਤਮਾ ਰਾਹਨ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਐਸਪੀ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ

ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਰੀਅਰ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਹਨ।

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ
ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਪੁੱਤਰ
ਕਰਮ ਚੰਦ
ਕਪੂਰ ਜੇ

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਵਾਹ ਨਹੀਂ ਫੜਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਘੱਟ ਜਾਂ ਘੱਟ ਗੈਰ-ਸਹਿਯੋਗੀ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਗਵਾਹ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੋਵੇ ਕਿ ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਆਈ

ਫਿਰ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਖੁਦ ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੱਜ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਜੋਂ ਬੈਠਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਗਠਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ। ਇਹ ਨਾ ਸਿਰਫ ਅਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਹੋਵੇਗਾ ਬਲਕਿ ਭੰਬਲਭੂਸੇ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗਾ ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਘਨ ਪਾਉਣਗੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵੈਕਟ ਕਾਓ ਦੇ ਕੇਸ, (1) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ, ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਰੈਂਕ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ, ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸ ਲਈ ਅਯੋਗ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਸਮਾਨ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਏ XVI

(1) ILR 1937 ਮੈਡ. 532 (PC)।

ਦਾ ਰਾਜ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਅਤੇ ^{^^} ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਨਿਯਮ 16-1 ਕਰਮ ਚੰਦ, ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜੋ ਆਤਮਾ ਆਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਗਿਣਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 16.2 ਤੋਂ 16.8 ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ

ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਵੱਡੀਆਂ ਅਤੇ ਛੋਟੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ। ਨਿਯਮ 16.9 ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 16.24 ਵਿਭਾਗੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇੱਥੇ 28 ਮਈ, 1945 ਨੂੰ ਨਿਯਮ 16.24 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਸੋਧ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ:-

ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਜਾਂ ਰੈਂਕ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਕਿਉਂ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰੈਂਕ ਵਿੱਚ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਜਾਂ ਮੁੜ ਕਟੌਤੀ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਜੋ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੇਸ ਦੀ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਜਾਂ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਅਣਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਸੂਚਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। , ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਬੁਲਾਓ ^ —[ਲਿਖ ਕੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਜਾਂ ਰੈਂਕ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਕੋਈ ਵੀ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ 'ਅ' ਦੰਡ ਦੇਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਵਿੱਚ ਪਾਓ. ਜੇ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ.

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਆਤਮਾ
ਰਾਮ ਪੁਤਰ ਕਰਮ ਚੰਦ
ਕਪੂਰ ਜੇ

ਹੁਣ ਮਾਮਲਾ ਸਿਰਫ ਇੰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੇ ਖੁਦ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਭਾਵ ਮੁਦਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਮੁਢਲੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਢਲੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਹੋ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ, ਕੀ ਇਹ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਪੱਖਪਾਤ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ? ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਗਲਤ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਪਰ ਕੀ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕਹਿ ਕੇ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ।

ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 311 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੋ ਪੜਾਅ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕਿਹੜੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਗਵਾਹੀ, ਜੇ ਇਹ ਚਾਹੇ ਤਾਂ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਪੜਾਅ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨਾ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਏ

ਪੰਜਾਬ ਓ ਕਾਰਜ ਓ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਮੌਕਾ. ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼. ਆਈ ਐਮ ਲੈਲ ਦੇ ਕੇਸ * ਕਰਮ ਚੰਦ, (1) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਜੋਸਫ ਜੌਹਨ ਦੇ ਜੇ

wuofAtaaRain^{cas} ^ (2). ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਖਰੀ ਕੇਸ *

ਕਪੂਰ, ਜੋ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ।

ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਹੁਣ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਉਠਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ** ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਬਸ਼ਰ ਦਾਸ ਖੁਦ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਦਈ ਨੇ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਦੇਣਾ। ਮਿਸਟਰ ਗੋਸਾਈਨ ਨੇ ਰੌਬਸਨ ਦੇ ਜਸਟਿਸ ਐਂਡ ਐਡਮਿਨਿਸਟਰੇਟਿਵ ਦੇ ਇੱਕ ਹਵਾਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

ਬਨਾਮ ਬਾਬ ਕਪੌਸ ਅਥਾਰਟੀ (3) ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਐਟਕਿਨ ਦੇ y ਨਿਰਣੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਨਿਰੀਖਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ "ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ"। ਰੌਬਸਨ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਨਿਆਂਇਕ ਦਫਤਰਾਂ ਦੇ ਧਾਰਕਾਂ ਦੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਪੱਖਪਾਤ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ - ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਵੀ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਪੱਖਪਾਤ ਉਦੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਲਾਰਡ ਐਟਕਿਨ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਸੀ।

ਪੰਨਾ 530 'ਤੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰੌਬਸਨ ਨੇ ਖੁਦ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮ ਮਨਮਾਨੇ ਜਾਂ ਦਮਨਕਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਗਲਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਹੁਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਬਚਾਅ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਪੰਨਾ 531 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ:-

¹ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ

TM

' ਦੇ ਸਕੇਲ

- (2) ਏਆਈਆਰ 1955 ਐਸਸੀ 160
(3) (1925) 23 ਐਲਜੀਆਰ 405.

ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਜੋ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਜਨਤਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਆਧੁਨਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸਹੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। -

ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਸਮਕਾਲੀ ਮਹੱਤਵ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਤਿਹਾਸਕ ਦਿਲਚਸਪੀ ਬਣ ਗਏ ਹਨ ਟਾਊਨ ਐਂਡ ਕੰਟਰੀ ਪਲੈਨਿੰਗ ਐਕਟ, 1947, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪ੍ਰੈਸੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਢੁਕਵੇਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਕਸਿਮ ਅੰਡੀ ਅਲਟਰਮ ਪਾਰਟਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਮੰਨਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ।"

ਸਟੀਵਨੇਜ ਕੇਸ, ਫਰੈਂਕਲਿਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਟਾਊਨ ਐਂਡ ਕੰਟਰੀ ਪਲੈਨਿੰਗ ਮੰਤਰੀ (1) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹੈ।

ਸੁਰੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਦਾਸ ਗੁਪਤਾ ਬਨਾਮ ਹਿਮਾਂਸੂ ਕੁਮਾਰ ਰਾਏ, (2) ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ ਪਰ ਕੇਸ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਪਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸਲਈ, "ਉਸ ਮੌਤੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਹਾਇਤਾ ਹੈ/ਨਹੀਂ ਹੈ" ਉਸ ਨੇ ਫਿਰ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਫਰੇਮ ਯੂਨਾਇਟੇਡ ਬਰੁਅਰੀਜ਼. ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਕੀਪਰਜ਼ ਆਫ ਦਾ ਪੀਸ ਐਂਡ ਜਸਟਿਸਜ਼ ਫਾਰ ਸੀ ਕੰਟਰੀ ਬਰੋ ਆਫ ਬਾਥ (3)। ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਸੈੱਟ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੇਸ ਦੁਬਾਰਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੰਨਾ 591 'ਤੇ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ

(1) (1947) 2 ਏਆਈਆਰ 289.~
-.,(21J55j.;.WN.,605।
(3) 1926 AC 586. ""

^{Tb} punjab o f ^ us ^ ces ਜਦੋਂ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਅਦਾਲਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਪਰ ਕਰਮ ਚੰਦ ਦੀ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ "ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਸਬੂਤ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਦਾ ਪੁੱਤਰ || ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਜੱਜ ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਨ ਅਤੇ, ਪੱਖਪਾਤ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਪਦਾਰਥਕ ਕਾਰਕ. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਦ ਕੁਈਨ ਬਨਾਮ ਮੇਅਰ (1), ਫਿਰ ਤੋਂ ਪੀਸ ਦੇ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਵੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਤਿੰਨ ਵਿਵਾਦ ਖੜ੍ਹੇ ਕੀਤੇ ਹਨ (1) ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਐਕਟ ਸੀ, (2) ਕਿ

ਪੱਖਪਾਤ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ (3) ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਇੱਕ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਐਕਟ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹੀ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜੱਜ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਭਾਗੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ - ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਧਾਰਾ 311 ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਜ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਨੌਕਰ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਜਾਂ ਸੰਘ ਦੁਆਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਕ੍ਰਾਊਨ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਇੰਨਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਹਰ ਨੌਕਰ ਨੇ ਤਾਜ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਲਈ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਆਪਣੇ ਆਪ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾ 310 ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ

aHisYsr TQ BD”173:

ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਭਾਗੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 96-^{ਬੀ} ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਕਰਮ ਚੰਦ, 1915 ਦੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਪੁੱਤਰ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਦਾ

ਕੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਾਊਨ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਸਮਰੱਥਾ ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਧਾਰਾ 311 ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ 1919 ਦੇ ਗਵਰਨਮੈਂਟ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਕਿਸ਼ਤ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਸੋਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਜੋ ਮੰਤਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮਨਘੜਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 96-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੰਤਰੀਆਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਮਾਪ ਬਹੁਤ ਸੀਮਤ ਸੀ। ਜਦੋਂ 1935 ਦੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਵੱਡੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਿਵਲ ਸਰਵੈਂਟਸ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਹੋਣਾ ਵਧੇਰੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਧਾਰਾ 240 ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਧਾਰਾ 311 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ ਇਹੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਮਹਿਜ਼ ਮੰਤਰਾਲਿਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੇਵਾਵਾਂ 'ਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹੈ ਅਤੇ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ - ਮਿਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਕਲਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ .Th us Crown -^ / ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੀਮਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਉਹ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਣ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਤਾਜ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ

(4) ਅਤੇ ਨੌਕਰ।

ਜੇਕਰ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 240 ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ .1935 ਦੇ ਐਕਟ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

ਪੰਜਾਬ ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ, ਕੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 311

ਕਰਮ ਚੰਦ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 240 ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ 1935 ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਜਵਾਬ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਇਹ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰੋ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 96-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਿਵਲ ਸਰਵੈਂਟ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਐਕਟ ਸੀ, ਇੱਕ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਐਕਟ ਬਣਾਉ। ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਕੰਮ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਐਕਟ ਹੈ। ਇਹ ਨਾ ਤਾਂ ਨਿਆਂਇਕ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਐਕਟ ਹੈ।

ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ, *ਫਰੈਂਕਲਿਨ ਬਨਾਮ ਟਾਊਨ ਐਂਡ ਕੰਟਰੀ ਦੇ ਮੰਤਰੀ ਪਲੈਨਿੰਗ (1)* 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।)

ਨਿਊ ਦੇ ਤਹਿਤ; 1346, ਮੰਗਾਂ ਇਹ ਸਨ ਕਿ (1) ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਨਵੇਂ ਕਸਬੇ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵਜੋਂ ਮਨੋਨੀਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਡਰਾਫਟ ਆਰਡਰ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਸੀ, (2) ਇਸ ਨੂੰ ਲੰਡਨ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵੇਰਵੇ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ (3) ਜੇਕਰ ਹੁਕਮ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਜਾਂਚ * ਕਰਵਾਉਣੀ ਪਵੇਗੀ ਅਤੇ "ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਟੀ ਸਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਉਸ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇਗਾ" ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਆਰਡਰ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। *ਫਰੈਂਕਲਿਨ ਦੇ ਕੇਸ (1)* ਵਿੱਚ, ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਦੋ ਅਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ: - ਕਿ ਮੰਤਰੀ ਪੱਖਪਾਤੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਜਨਤਕ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਮਨ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕੋਈ ਉਚਿਤ ਸਥਾਨਕ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੱਖਪਾਤ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹਾਊਸ ਆਫ ਲਾਰਡਜ਼ ਨੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ *

(1) 1948 AC 87. 1946 ਦੇ ਨਿਊ ਟਾਊਨ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ। ਮੈਂ ਪੰਨਾ 102 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਭਾਸ਼ਣ ਤੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ: -

ਮੈਂ ਟੀਈ ਕਪੂਰ/ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ/ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਕਿ, ਬਿਲ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿੱਲ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਟਾਊਨ ਅਤੇ ਕੰਟਰੀ ਪਲੈਨਿੰਗ ਮੰਤਰੀ ਵਜੋਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 'ਤੇ ਇਹ ਡਿਊਟੀਆਂ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਕਰਤਵਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅੰਤਰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਹੋਣ 'ਤੇ ਬਿੱਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਇਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਿਸੇ ਉੱਚੇ ਫਰਜ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਨਿਆਂਇਕ, ਜਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ, ਡਿਊਟੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਡਿਊਟੀ, ਜਾਂ ਪੱਖਪਾਤ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ।

"ਪੱਖਪਾਤ" ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਫਾ 103 'ਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਮੈਂ ਇਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ "ਪੱਖਪਾਤ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਸਹੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਸਦੀ ਉਚਿਤ ਮਹੱਤਤਾ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਬਰਾਬਰ-ਹੱਥ ਨਿਆਂ ਦੇ ਮਿਆਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵਿਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਿਆਂਇਕ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਹਨ, ਜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਦਫਤਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਰਬੀਆਈ. ਟਰੇਟਰ ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ, ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਦਿਮਾਗ ਨਾਲ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਝੁਕਾਅ ਜਾਂ ਪੱਖਪਾਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਵੱਲ।

ਦੀ ਸਥਿਤੀ .

^{3 ਅਬ} ਜੈਰਤਨੇ, (1), ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਕੋਲ ਗਿਆ, * ਕਰਮ ਚੰਦ, ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਦੇ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਰੱਖਿਆ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਤਮਾ-ਰਾਮ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਐਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ-ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ "ਜਿੱਥੇ ਕੰਟਰੋਲਰ ਕੋਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਹਨ *"

ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਲਾਰਡ ਰੈਡਕਲਿਫ ਨੇ ਪੰਨਾ 77 'ਤੇ ਕਿਹਾ:-

ਹਾਲਾਤਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣਾ ਔਖਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਮ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ-

—ਬਿਨਾਂ ਕਦੇ . ਲਾਇਸੈਂਸ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਉਸ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਉਸਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਸਰੋਤ ਹੈ।"

ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬੰਬਈ ਪ੍ਰਾਂਤ ਬਨਾਮ 'ਕਫੀਸ਼ਦਾਸ ਸਾ ਕਸ਼ਫਿਆਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (2), ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਿਆਂਇਕ ਸੀ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਫੈਸਲਾ ਸੀ, ਕਾਨਿਆ, ਸੀਜੇ, ਆਰ ਪੰਨਾ 633 'ਤੇ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ:-

"ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਫੰਕਸ਼ਨ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਲਈ

ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਕਦਮ ਵਜੋਂ ਕੁਝ ਉਦੇਸ਼ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ■ ਇੱਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਕਦਮ

- (1) 1951 AC 66.
- (2) 1950 SCR 621.

ਕੁਝ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰਮੁਖੀ ਤੱਥ ਦਾ ਰਾਜ 01 ਨਿਰਧਾਰਨ ਅਤੇ Pu ^ ab ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ

ਉੱਥੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੱਤਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ- ਕਰਮ ਚੰਦ, ਕੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਹਨ ^^?

ਇੱਕ 'ਚਿੱਤਰ ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਸੋਧਯੋਗ ਕਪੂਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜੇ.

ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਨੂੰ. ਨਿਰੀਖਣ

ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਰਧਾਰਨ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਸੀ ਜਾਂ ਮੰਤਰੀ ਪੱਧਰ'।

ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਫੋਰਸ ਦਾ ਮੁੱਖ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜੋ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫਾਇਰ ਬ੍ਰਿਗੇਡ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਲਾਰਡ ਗੋਡਾਰਡ, ਸੀਜੇ, ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਫ੍ਰਾਈ, (1) ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

'ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਅਸੰਭਵ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਫੋਰਸ ਦਾ ਮੁੱਖ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜੋ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਫਾਇਰ ਬ੍ਰਿਗੇਡ, ਫੋਰਸ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਉੱਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਿ ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। . ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸਕੂਲ-ਮਾਸਟਰ ਨਾਲੋਂ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਉੱਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਉਸ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੇ ਫਿਰ ਫਾਇਰ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਆਰਮੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣੇ ਮਹਾਰਾਣੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਿਤ ਫੋਰਸ ਦੇ ਮੁਖੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਜ ਨਹੀਂ ਹੈ। . ਸਿੱਖਿਅਤ ਲਾਰਡ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਆਰ . ਬਨਾਮ ਮੈਟਰੋਪੋਲੀਟਨ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਐਕਸ ਪਾਰਟ ਪਾਰਕਰ, (2) ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ। ਇਹ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ (0954)1 AE7R~IT8. '''

(2) (1953) 2 ਏ.ਈ.ਆਰ. 717.

ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਬਹੁਤ ^^ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਕਰਮ ਚੰਦ,

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸਿੰਘ (1) ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਪੰਨਾ 66 ਉੱਤੇ ਖੋਸਲਾ, ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਪੂਰ ਜੇ 1 'ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਹਨ "ਵਾਜਬ" ਦੀ ਚਰਚਾ ਅਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ:-

ਇੱਥੋਂ “ਵਾਜ਼ਬ” ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਸੂਝਵਾਨ ਆਦਮੀ ਦੁਆਰਾ ਵਾਜ਼ਬ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ 'ਵਾਜ਼ਬ' ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜੇ ਤਰਕ ਯੋਗ ਹੈ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵਾਜ਼ਬ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ - ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸਬੂਤ ਲਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਰਸਮੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿਰੂਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਸਮਰੱਥ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ। ”

ਮੈਂ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨਾਲ ਸਤਿਕਾਰਤ ਸਹਿਮਤੀ ਵਿਚ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਾਂਗਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਪੱਖਪਾਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਿਉਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ? ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਪਰ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ।

ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਅਰਧ ਨਿਆਂਇਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ (ਟੀ)-ਏਅਰ 195?"ਪੰਜ 58.

ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲਓ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਕੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਉਸ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇਗੀ। ਕਹਿਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਬਹੁਤ ਲੰਬਾ ਕਦਮ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਜੱਜ ਸਨ। ਦੁਖੀ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਕੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਨਿਆਪੂਰਨ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲੀਸ ਮੁਖੀ ਬਸੰਬਰ ਦਾਸ ਨੇ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦਾ ਸਾਰਾ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨੁਕਤਿਆਂ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਪਰ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਹੀ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਜਾਂ ਗਲਤ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨਹੀਂ ਬੈਠ ਸਕਦੀ। ਉਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ ਕਿ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਗਵਾਹ ਜਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਗਵਾਹੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਖੋਸਲਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (1) ਵਿੱਚ ਜੇ .

ਫਿਰ ਮੁਦਈ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਹੁਕਮ 71)^in7h9M
Punj758 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ।

^ ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ- ਜਨਰਲ ਨੇ ਇੱਕ ਲੰਬੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਸੀ:- j
ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਦਾ ਪੁੱਤਰ

ਭ

ਜੇ

ਕਪੂਰ, ਜੇ.

“ਸਾਰ ਲਈ, ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ

ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਬਾਰੇ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ। ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਲਈ ਸਹੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੀ ਘੋਰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਹੀਣਤਾ ਅਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਅਵੱਗਿਆ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ। ਐਸਪੀ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ

ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਮੈਂ, ** ਇਸ ਲਈ, S.P's ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ। ਉਸ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਤੇ, ਇਸਲਈ,, ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 29 ਨਵੰਬਰ, 1950 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਹੁਕਮ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਪਰ *ਮੈਸਰਸ ਦਵਾਰਕਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ* (1) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਨਿਯਮ । ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। 1953 ਦੇ ਕੋਲਾ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੇ ਇੱਕ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਕਾਬੂ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਅਸਥਿਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। *

ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸਹੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ

(1) 1954 scR Sos'

ਰਾਜ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ

ਕਰਮ ਚੰਦ ਵਰਗੇ ਮਾਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂਚ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ।

* ਜਿਸ ਦੇ ਲਈ ਮੁਦਈ ਕਥਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ, ਜਾਂ ਆਤਮਾ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਰਾਜ ਨੂੰ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ- ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਇੱਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਡੰਡੇ ਜਿਸ ਦੀ ਸ਼ਾਇਦ ਕਾਨੂੰਨ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾ ਦੇਵੇ ਪਰ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਵੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟਾਂ ਦਾ ਹੋਣਾ ਲਗਭਗ ਹਾਸੋਹੀਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਨਿਯਮ ਇੱਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਮੁੱਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਸਜ਼ਾ

^ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ

♦ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਇਆ ਗਿਆ ਕੋਰਸ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਅਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਹੋਵੇਗਾ ਬਲਕਿ ਉਲਝਣ ਵਾਲਾ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੱਕ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਸ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਤਰਜੀਹੀ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇ, ਅਧਿਕਤਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜੱਜ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਆਪਣਾ-ਕਾਰਨ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਪੰਨਾ 73 'ਤੇ ਬਰੂਮ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੈਕਸਿਮਜ਼ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

"ਅਤੇ ਜੇ ਏ. ਅਤੇ ਬੀ. ਅਤੇ ਇੱਕ ਫਰਜ਼ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ
ਇੱਕ ਖਾਸ ਸਬੰਧ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ

* ਜਾਂਚ ਕਰਲਈ A 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ
ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਤਰਜੀਹੀ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰੋ
ਬੀ., ਮੇਗਜ਼ਿਮ ਨੇਮੋ ਸੀਬੀ ਏਸੇ ਜੁਡੇਕਸ ਵੇਲ ਸੂਇਸ ਜੁਸ ਡਿਕਰੇ ਡੇਬਿਟ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਮੈਂ ਸਮਰਥਿਤ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਕਾਮਨ ਪਲੀਜ਼ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਹੈ,

* ^ ਵਾਈਲਡਜ਼ ਬਨਾਮ ਰਸਲ, (1). ਬੰਗਾਲ ਦੇ ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤਰਪਦਾ

v. ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ, (2), ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਖੁਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ

* ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜੱਜ ਅਤੇ ਵਿਭਾਗੀ ਦੀ ਵੈਧਤਾ

(1) (1866) 1 ਸੀਪੀ 722 ਤੇ ਪੀ. 747

(2) ਏਆਈਆਰ 1951 ਕੈਲ. 179.

ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ' ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਪੰਨਾ 182 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਭਾਗੀ ਕਰਮ ਚੰਦ, ਏਮ*ਰਾਮ ਗਗਾਊਡ ਦੇ ਉਸ ਨਰਮ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ , ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਪੱਖ * ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਪਲੇਅ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7

ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ "ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਸੋਚਣਗੇ * * *" ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਜਾਪਦੇ ਹਨ

ਰਾਜ ਦੇ.

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਾਂਗਾ:-

- (1> ਵਿਦਾਇਗੀ ਮਾਨਸਿਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।
- (2) ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਐਕਟ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਸੀਵਿਥਾਨ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 311 ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦੀ;
- (3) ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਐਕਟ ਹੈ, ਇਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਡੈਂਟ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜੱਜ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ;
- (4) ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ *ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਰੈਂਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ-! ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਜਨਰਲ; ਅਤੇ
ਆਰ

(5) ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਾਂ ਸਬ-ਮੇਟ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਕੋਲ ਸਿਵਲ ਅਹੁਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕੋਆਰਜੀਐਮ_ਚਾਂਗ ਵਰਗੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇੰਡੀਅਨ ਪੁਲਿਸ ਜਾਂ ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਟੀਫਲਾਈਸ ਸਰਵਿਸ ਜਾਂ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ, ਉਥੇ- ਕਪੂਰ ਜੇ ਪਹਿਲਾਂ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸੁਪਰਿਨ ਟੈਂਡੇਂਟ ਦੁਆਰਾ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311(1) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇਸ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਸਹਾਇਕ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਾਂ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦਾ।

ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਾਂਗਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੋਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਖਰਚੇ ਹੋਣਗੇ।

ਆਪਣੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਸਿੱਟੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਮੁਦਈ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨਾਲ

ਮੈਨੂੰ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਡੂੰਘੀ ਸਹਿਮਤੀ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੀ - ਪੁਲਿਸ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 311 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਜਾ ਕੇ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹਾਂਗਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਧਾਰਾ 311 ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਅ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਭਰਮਪੂਰਨ ਹਨ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਆਰਟੀਕਲ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ (ਜਾਂ ਕੁਝ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ) ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ "ਉਚਿਤ ਮੌਕਾ" ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਰਾਮ ਬਨਾਮ
ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਪੁਤਰ
ਕਰਮ ਚੰਦ
— — —

ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਹੈ। ਆਓ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵ੍ਹਾਈ ਹੈਪੀਪ ਨੂੰ ਵੇਖੀਏ। ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ; * ਸਾਰੇ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਾਂ ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ, ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ<

ਪੁੱਤਰ ਉਜ ਆਤਮਾ ਰਾਮ, ਮੁਦਈ, ਇੱਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ/ ਐਮ ਫਲੌ, ਜੇ. ਮੀਟਿੰਗ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕੁਝ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਦੀ ਅਨੁਚਿਤ ਆਲੋਚਨਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ, ਜੋ ਕਿ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਲਈ ਬੇਰਹਿਮ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਦੇਰੀ ਕੀਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੇ ਜ਼ਿਲੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਇੱਕ ਡਿਪਟੀ * ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਜੋ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਥਿਤ ਅਣਉਚਿਤ ਕੰਮਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜੋ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਨੇ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਜੋ ਹੋਇਆ ਉਸ ਬਾਰੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਗਵਾਹ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਨੇ ਬੁਲਾਉਣਾ ਚਾਹਿਆ, ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਮੈਂ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਉਪ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੁਤੰਤਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਦੇ ਯਤਨ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਾਕੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਸਨ, ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਦੀ ਜਾਂਚ ਭਾਰਤੀ ਪੁਲਿਸ ਸੇਵਾ ਦੇ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਪ ਪੁਲਿਸ ਕਪਤਾਨ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ

ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੇ ਫਿਰ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੀ- ਕਦੇ ਵੀ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਣ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਜੋਂ ਮੰਨ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਦੇ ਜਿਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿਚ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿਚ ਵਾਪਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਵਿਚ ਸਬੂਤਾਂ ਜਾਂ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹਵਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਅਸਲ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਸੰਸਕਰਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਬਜਾਏ ਦਲੀਲਪੂਰਨ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ. ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਕਾਫੀ ਹਿੱਸਾ ਮੀਟਿੰਗ ਤੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰੀਨਿਥ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਦੋਸ਼, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੋ ਮੁਦਈ ਨੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਨ। ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਇਕਲੌਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਈ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਦਈ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ, ਅੰਬਾਲਾ ਰੋਜ਼, ਅਤੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਤਾਰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਪਾਲਿਸੀ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਇੱਕ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ

♦ ਪਾਸ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਾਢੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਿਉਂ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੇਸ, ਇਹ ਕਾਫੀ ਹੋਵੇਗਾ. ਪਰ ਇਹ ਕੋਈ ਆਮ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ

ਰਾਜ ਖੁਦ ਦੁਖੀ ਧਿਰ ਸੀ, ^{^^} ਦਾ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਮਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ
 ਕਮ ਚੰਦ, ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਕਪੂਰ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਡਿਪਟੀ
 ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ, ਜਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਰੈਂਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ
 ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁੱਖ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ
 ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਜਿਹੇ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ,
 ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜੱਜ ਅਤੇ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ, ਬਿਨਾਂ
 ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ।

ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ
 ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਮੇਰੀ ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਖੇਡ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਝੰਜੋੜਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ
 ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ
 ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਸਗੋਂ ਨਿਰੋਲ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਮਲੀ ਨਿਯਮਾਂ
 ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ imm[^] ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸ ਭਾਵਨਾ
 ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ
 ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ
 ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨ ਵਿੱਚ ਜੱਜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਥੇ, ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ, ਮੈਂ ਅਸਹਿਮਤ ਹੋਣ
 ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹਾਂ।

ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਮ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਅਤੇ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਾਮਾਤਰ
 ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ
 ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਜਾਂ ਗਲਤ
 ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ (ਮੈਂ ਲਗਭਗ "ਸ਼ਬਦ ਦੀ
 ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ"), ਅਤੇ ਫਿਰ, ਜੇਕਰ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ
 ਦੋਸ਼ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਦੋਸ਼, ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀ
 ਜਿਸ ਨੇ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ
 ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਪੜਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੇ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣਾ, ਪੱਖ ਅਤੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ, ਅਤੇ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ- ' ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿ ਕੀ ਦੋਸ਼ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਵਿਅਰਥ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੜਾਅ ਇੱਕ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਦੂਜੇ, ਜਾਂ "ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਓ" ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਕੰਮ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਮਾਮੂਲੀ, ਹਲਕਾ ਜਾਂ ਗੰਭੀਰ, ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਸਹੀ ਹਨ। ਮੈਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ ਕਿ ਇਹ ਫੰਕਸ਼ਨ ਇੰਨਾ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਪੂਰਾ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬੂਤ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗਲਤ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ, ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਜਾਂਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ

ਰਾਮ ਪੁਤਰ ਕਰਮ ਚੰਦ
ਕਪੂਰ ਜੋ.

ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੇਸ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ, (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਜੀਬ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ), ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਸਜ਼ਾ ਕੀ ਹੈ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਸੰਘ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 'ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ' ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਜੋ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਫੜੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਬਾਡੀ ਵੱਲੋਂ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ "ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ" ਪੜਾਅ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਤੱਥ-ਖੋਜ ਜਾਂਚ ਤੱਕ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪੱਖਪਾਤ ਦਾ ਸਵਾਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ

ਦੀ ਸਥਿਤੀ . ਅਨੁਛੇਦ 311 ਵਿੱਚ 'ਅਵਸਰ' ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅੱਗੇ 'ਵਾਜਬ' ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ- * ਕਰਮ ਚੰਦ, ਇਸ ਦਾ ਸਾਧਾਰਨ ਅਰਥ- * « ਹੋਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ। ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਵਿੱਚ ਕੀ ਵਾਜਬ ਹੈ

ਫੈਸਲਾ, ਜੋ. ਅੱਖਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਜ਼ਰੂਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਬੁਲਾਏ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੌਕਾ ਇੱਕ ਅਸਲ ਮੌਕਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਭਰਮ ਅਤੇ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਮੌਕਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਜੋ ਵੀ ਤਾਕਤ * ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮਾਮੂਲੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ। .1 ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝੋ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਮੁਦਈ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸੁਪਰਿਨ ਟੈਂਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਆਂ ਦੀ ਧੋਖਾਯੜੀ

ਵਜੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੌਕਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਵਾਜਬ' ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ > ਇੱਕ ਭੇਡ ਦੁਆਰਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਤਲੇਆਮ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਮਟਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਹੋਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ।

ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨਾਲ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 'ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਅਤੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਟਾਲਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੁਦਈ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਧਾਰਾ 311 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਖਰਚਿਆਂ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਕਿਉਂਕਿ ਬੈਂਚ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜੱਜਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅਸਹਿਮਤੀ ਹੈ, ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 98(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਤੀਜੇ ਜੱਜ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਜ਼ਾਬਤਾ ਅਸੀਂ "ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ" ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਸੁਰਤਾ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹਾਂ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਰਮ ਚੰਦ, ਬੈਚ:-

ਫਾਲਗੁਣ, "ਕੀ ਇਸ ਕੇਸ

ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਕੋਲ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 311 ਦੇ ਅੰਦਰ ਢੁਕਵੀਂ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਸੀ।

ਕਿਸੇ ਤੀਜੇ ਜੱਜ ਨੂੰ ਰੈਫਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਮਾਨਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਭੰਡਾਰੀ ਸੀ ਜੇ ' ਦੀ ਧਾਰਾ 98 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੈਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਮਤਭੇਦ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।

27 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1950 ਨੂੰ, ਮੁਦਈ, ਇੱਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਆਫ ਪੁਲਿਸ, ਗੁੜਗਾਓਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਤ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਪੀਨਲ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 302.. ਮੁਦਈ ਜਿਸ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਵਹਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਮੰਨਿਆ, ਉਸ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੇ ਅਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਰੁੱਖੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। ਮਗਰਲੇ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਲੈਂਦਿਆਂ ਮੁਦਈ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਬਾਣਾ ਨੂਹ ਤੋਂ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਸੀ.ਆਈ.ਏ. ਬ੍ਰਾਂਚ ਰੇਵਾੜੀ ਵਿਖੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਉਸ ਨੂੰ 28 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1950 ਤੋਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕਰਕੇ ਜਾਂਚ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਲੇਖ ਰਾਜ, ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ ਪੁਲਿਸ, ਗੁੜਗਾਓਂ, ਜੋ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ।

ਦੀ ਸਥਿਤੀ, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਅਧੀਨਗੀ ਦਾ ਚਾਰਜ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਸ.ਪੀ.- ਕਰਮ ਚੰਦ, ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਦੇ 29 ਵੇਂ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਉਨੇ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ, ਇੱਕ ਜੋ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਭੰਡਾਰੀ, ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਜਾਂ ਬਰਖਾਸਤ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੇ 12 ਜੁਲਾਈ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ।

ਆਪਣੇ ਵਿਭਾਗੀ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਨਿਵਾਰਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਕਾਰਨ ਮੁਦਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੈ ਆਇਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹ ਅਪੀਲ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਉਠਾਈ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਬੇਅਸਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ (1) ਕਿਉਂਕਿ ਡਿਸ ਮਿਸਲ ਦਾ ਆਰਡਰ ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ (2) ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ 'ਤੇ ਬਦਨੀਤੀ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਜੋ ਖੁਦ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਨੇ ਜੱਜ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ-ਕਿ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਆਰਬਿਟਰਰ y "ਅਤੇ ਬਦਨੀਤੀ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਕਟੋਦਾਰ ਮਾਤਹਿਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਮੁਦਈ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 311 ਦੇ ਉਪਬੰਧ। ਰਾਜ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਐਮਵੀ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾਵਾਂ ਫਲਸ਼ੋ, ਜੇ. ਅਤੇ ਕਪੂਰ, ਜੇ ਦੀ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ ਸੀ। ਉਹ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ

ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਮੁਦਈ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸੀ, ਕਿ ਮੁਦਈ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਗੈਰ-ਸਹਿਯੋਗੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾਮ ਚੰਦ, ਕਿ ਉਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪੁੱਤਰ⁰¹ ਆਤਮਾ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਭਾਰਤੀ ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ. ਜੇ. ਪੁਲਿਸ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕਿ ਧਾਰਾ 311 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਕਪੂਰ, ਜੇ, ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਫਲਸ਼ੋ, ਜੇ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਫਲਸ਼ੋ, ਜੇ. ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ:-

ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੇ ਡਿਸਮਲ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਮੇਰੀ ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਖੇਡ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਝੰਜੋੜਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵੀਰ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ 14-ਹਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਕਿ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜੱਜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੁਣੋ, ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ, ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ।

ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਮ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਅਤੇ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਾਮਾਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧੀ (ਜੇਕਰ

ਲਗਭਗ "ਦੋਸ਼ੀ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ), ਅਤੇ ਫਿਰ, ਜੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਦੋਸ਼, ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਕਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ

ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਪੜਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੇ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨਾ, ਇਸਦੇ ਲਈ ਅਤੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਨਹੀਂ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਸਿਰਫ ਵਿਅਰਥ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੜਾਅ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਪ੍ਰੋਸੀਡਿੰਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਦੂਜੇ, ਜਾਂ "ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ" ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਕੰਮ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਮਾਮੂਲੀ, ਹਲਕਾ ਜਾਂ ਗੰਭੀਰ, ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਸਹੀ ਹਨ। . ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਕੰਮ ਇੰਨਾ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਪੂਰਾ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬੂਤ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ, ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਜਾਂਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੇਸ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੁਪਰਡੈਟ ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਜੀਬ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ) ਤੇ ਕੁਝ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਕੀ ਹੈ

ਸਜ਼ਾ ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਹਨ, ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਰਮ ਚੰਦ ਦੇ ਗੁਣ, ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ. ਜੇ. ਯੂਨੀਅਨ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਦੇਸ਼ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਣ ਲਈ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਹ ਉਸ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਪਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ "ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ" ਦੇ ਪੜਾਅ ਤੱਕ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਨਾਲ ਹੀ ਤੱਥ-ਖੋਜ ਜਾਂਚ.

ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪੱਖਪਾਤ ਦਾ ਸਵਾਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਅਨੁਛੇਦ 311 ਵਿੱਚ 'ਅਵਸਰ' ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅੱਗੇ 'ਵਾਜਬ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਆਰਡੀਨਰੀ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਵਾਜਬ ਹੈ, ਉਹ ਦੂਜੇ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਬੁਲਾਏ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੌਕਾ ਇੱਕ ਅਸਲ ਮੌਕਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਭਰਮ ਅਤੇ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਮੌਕਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਤਾਕਤ ਹੋਵੇ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮਾਮੂਲੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰੋਸੀਡਿੰਗਜ਼ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਮੁਦਈ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਵਜੋਂ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ - ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਖੁੰਝ ਜਾਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਜੇ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ "ਵਾਜਬ" ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਇੱਕ ਭੇਡ ਦੁਆਰਾ ਮਾਣਿਆ ਗਿਆ ਮੌਕਾ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬੁੱਚੜਖਾਨੇ, ਇਸ ਦੇ ਮਟਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ।

ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਮਤਭੇਦ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਜੇ " ਵਧਿਆ ਹੈ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੁਕਮ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ:-

"ਕਿਉਂਕਿ ਬੈਂਚ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜੱਜਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅਸਹਿਮਤੀ ਹੈ, ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 98(2) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਤੀਜੇ ਜੱਜ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ 'ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ 'ਤੇ ਅਸਹਿਮਤ ਹਾਂ; ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ:-

"ਕੀ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311 ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਮੌਕਾ ਸੀ?"

ਇਹ ਕਾਗਜ਼ ਕਿਸੇ ਤੀਜੇ ਜੱਜ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਲਈ ਮਾਨਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।"

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 98 ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ:-

"98. (1) ਜਿੱਥੇ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਅਜਿਹੇ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਬਹੁਗਿਣਤੀ
ਪੰਜਾਬ

ਦੀ ਸਥਿਤੀ (ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ)।

ਕਰਮ ਚੰਦ,

- (2) ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਬਹੁਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਭੰਡਾਰੀ (ਸੀ. x ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਂਦਾ ਹੋਵੇ, ਅਜਿਹੇ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬੈਂਚ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜੱਜਾਂ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਵਿਚਾਰ ਹੋਣ, ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਹ ਨੁਕਤਾ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਉਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਨੁਕਤੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਬਹੁ-ਗਿਣਤੀ ਜੱਜਾਂ (ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ) ਦੀ ਰਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲ ਸੁਣੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ".

ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਡਿਕਰੀ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਦਲਦੇ ਜਾਂ ਉਲਟਾਉਣ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 98 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸ਼੍ਰੀ ਅਵਸਥੀ ਦਾ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ * ਦੀ ਰਾਏ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ । ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਜੱਜ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲ ਸੁਣੀ ਹੈ,

ਉਹਨਾਂ ਸਮੇਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸੁਣਿਆ।

- * ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਅਸਹਿਮਤ ਹਨ

ਪੰਜਾਬ ਨੇ “ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ” ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕਰਮ ਚੰਦ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ^ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311 ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਸੀ । ਜਿਵੇਂ ਕਿ SM-SWTJJ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਪਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਕਤ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ 27 ਅਪ੍ਰੈਲ ਨੂੰ ਮੀਟਿੰਗ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਪਰਤਿਆ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਪੱਤਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ 'ਤੇ

ਆਪਣੀ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਐਸ.ਪੀ. ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਾਫੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਸੁਪਰਿਨ ਟੈਂਡੇਟ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਨੇ 29 ਅਪ੍ਰੈਲ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਸੰਚਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸੀ 28 ਅਪ੍ਰੈਲ ਦੀ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸ੍ਰੀ ਲੇਖ ਰਾਜ ਨੇ 3 ਮਾਵ, 1950 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ, ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਉਸਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 10 ਮਈ ਨੂੰ, ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲੰਮੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੰਬਿਤ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਜਾਂਚ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰਵਾਈ ਜਾ ਸਕੇ।

ਨਿਰਪੱਖ ਅਧਿਕਾਰੀ. ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-^{^^^} ਦਾ
ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਜਨਰਲ ਨੇ ^ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ
ਉਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ.

Karam Chand, on
of Atma Ram

ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ. ਜੇ. ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ
ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੁਦਈ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੰਮੀ
ਸੂਚੀ ਪਾ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਜੋ ਹਰੇਕ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੀ
ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ। ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਦਈ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਨੋਟ ਦਰਜ ਕੀਤਾ:-

“ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਐਸਐਚਓਜ਼ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਉਦੋਂ ਹੀ
ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਐਲਪੀ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਧਿਕਾਰੀ
ਜਾਂ ਕੁਝ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ। ਮੌਜੂਦਾ ਐਸਪੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸੱਚ
ਬੋਲਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਰੀਅਰ ਤੋਂ ਡਰਦੇ
ਹਨ।”

ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕਰਨ ਤੋਂ
ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ
ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਿਸੇ
ਪੱਖਪਾਤੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਖੁਦ ਸਰਕਾਰੀ
ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਜੱਜ ਹੈ।

ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸ੍ਰੀ ਅਵਸਥੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਉਸ
ਵਿਰੁੱਧ ਪੱਖਪਾਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਪੱਖਪਾਤੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਪੱਖਪਾਤ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ
ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਉਸ
ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਪਰ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ,
ਜਿਸਦਾ ਮੁਦਈ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਵੀ ਗਿਆ

ਪੱਖ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਦੋ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕੇਸਾਂ ਲਈ ਬੁਲਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਕਿ ਦਿਲਚਸਪੀ ਜਾਂ ਪੱਖਪਾਤ
ਦਾ ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰਮ ਚੰਦ, ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਆਤਮਾ ਦਾ ਗਠਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਦੋਸ਼,
ਭੰਡਾਰੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਸੀ. ਜੇ. ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੰਤਮ ਹੈ ਅਤੇ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਵਾਲ ਦਾ
ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਾਈਲਡਜ਼ ਬਨਾਮ ਰਸਲ, (1) ਵਿੱਚ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਇੱਕ
ਕਲਰਕ ਨੇ ਫੀਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਲਈ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ
ਨੇ ਉਸਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਰੋਕ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਉੱਤੇ ਉਸਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ

ਅਸਫਲ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਰਚੇ ਹੋਏ, ਜਿਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਤਿਮਾਹੀ ਸੈਸ਼ਨਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨਚੀ ਨੂੰ 'ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ' ਕਰਨਾ ਪੀਕ ਈ ਦੇ ਕਲਰਕ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਸੀ। ਅਮਨ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਆਰਡਰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਪੂਰਾ ਬਿੱਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਖਰਚੇ ਅਜਿਹੇ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਂਟਜੀ-ਰੇਟ 'ਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਸੂਲੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਜੱਜ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਾਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਅਗਲੀ ਤਿਮਾਹੀ ਸੈਸ਼ਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਪਾਇਆ ਕਿ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਕਲਰਕ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਸਫਲ ਕਰਨ ਲਈ ਬਚਾਓ ਪੱਖ. ਪੀਸ ਦੇ ਕਲਰਕ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਦਫਤਰ ਦੀ ਫੀਸ ਦੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ, ਪੈਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ, ਕੋਰਟ ਆਫ ਕਾਮਨ ਪਲੀਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤਿਮਾਹੀ ਸੈਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜੱਜ, ਇੱਕ ਕਟੌਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਸੁਣੋ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ. ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੀ

ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਉਚਿਤਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜੱਜਾਂ, ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਕੋਰਟ ਆਫ ਕਾਮਨ ਪਲੀਜ਼ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜੱਜਾਂ ਵਿੱਚ ਵਕੀਲਾਂ ਵਜੋਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖਜ਼ਾਨਚੀ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ: -

“ਇਹ ਵਧੇਰੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਉਹ ਜੱਜ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਖਰਚੇ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਦੇ। ਪਰ ਉਹ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਜੱਜ ਸਨ। ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ, ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਨਜਿੱਠਣਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਮੈਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਆਰਥਿਕ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਨੁਕਤੇ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕਿ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਜੱਜ ਸਨ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਜੱਜ ਜੇ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਿੱਲ ਨੂੰ ਗ੍ਰੈਂਡ ਜਿਊਰੀ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਬੈਂਚ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨ ਸਕਦਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ, ਇਸ ਲਈ ਬੋਲਣ ਲਈ, ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੇੜਛਾੜ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ?”

ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ:-

ਮੈਜਿਸਟਰੇਟਾਂ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਸੀ

ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜੱਜ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਇੱਕ ਘਿਣਾਉਣੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਲਈ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਮਾਨ ਜਾਂ ਨਿਰਾਦਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਸਜ਼ਾ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਉਚਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਖੁਦ ਅਦਾਲਤ ਹੈ।

ਮੌਟੇਗ ਸਮਿਥ, ਜੇ, ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਧਿਕਤਮ “*ਨਿਮੋ ਸੀਬੀ ਏਸੇ ਜੁਡੇਕਸ ਵੇਲ ਸੁਇਸ ਜੁਸ ਡਿਕਰੇ ਡੇਬੇਟ*” ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਇੱਥੇ ਸੰਬੰਧ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੱਜਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਫਰਜ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। - *iem* ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ.

ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਜੋ ਕਿ ਸਾਲ 1866 ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਜੋ ਹੁਣ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਗਏ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਧਿਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਸਲ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਗਲਾ ਕੇਸ *ਫਰੈਂਕਲਿਨ ਬਨਾਮ ਟਾਊਨ ਐਂਡ ਕੰਟਰੀ ਪਲੈਨਿੰਗ ਮੰਤਰੀ* (1) ਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਨਿਊ ਟਾਊਨ ਐਕਟ, 1946 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਦੋ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮੰਤਰੀ ਪੱਖਪਾਤੀ ਸੀ। * ਹਾਊਸ ਆਫ ਲਾਰਡਜ਼ ਨੇ 1946 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ:-

"ਮੇਰੇ ਲਾਰਡਸ, ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ 'ਪੱਖਪਾਤ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਸ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇ

(1) 1948 AC H7, 102 ਅਤੇ 103.

IND.
pro pper

ਗੋਲਾ. ਇਸਦਾ ਸਹੀ ਅਰਥ -
ਰੱਦ ਕਰਨਾ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ,
ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਮਿਆਰ ਤੋਂ

ਵਿਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣਾ ਹੈ-

ਨੇ ਇਨਸਾਫ਼ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਨਿਆਇਕ ਦਫਤਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ, ". . ." ਜਾਂ ਉਹ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ
ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਦਫਤਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ
ਸਾਲਸ। ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ

ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ
ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਦਿਮਾਗ ਨਾਲ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ
ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਝੁਕਾਅ ਜਾਂ ਪੱਖਪਾਤ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ।

ਵਿਵਾਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਾਰਡ ਗ੍ਰੈਨਵਰਥ ਐਲ. ਸੀ. ਰੋਜ਼ਰ ਬਨਾਮ ਗ੍ਰੇਟ ਵੈਸਟਰਨ ਰਾਈ
ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕੋ. (1). ਇੱਕ ਜੱਜ ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਉਦਾਸੀਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ
ਹੈ, ਅਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੋਲ ਜਾਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਛਾਲ
ਮਾਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ। ਆਮ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੱਕ ਜੱਜ ਲਈ
ਅਪਵਾਦ ਦਾ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਆਧਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ
ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਇੱਕ ਧਿਰ ਹੈ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ
ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਬੂਤ ਦਿੰਦਾ
ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਦਾਸੀਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। "

ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ 'ਤੇ ਕੋਈ
ਨਿਆਇਕ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਡਿਊਟੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਿਆਇਕ ਡਿਊਟੀ, ਜਾਂ
ਉਸਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ, ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸੀ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਟਾਊਨ ਐਂਡ
ਕੰਟਰੀ ਪਲੈਨਿੰਗ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਤੇ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਇਹ ਆਲੋਚਨਾ ਪੈਦਾ
ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮ ਮਨਮਾਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕਮਜ਼ੋਰ
ਬਚਾਅ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਰੋਬਸਨ ਦੇ ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪੰਨਾ 531 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ
ਲੇਖਕ ਨੇ ਕਿਹਾ:-

"ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ, ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲਗਭਗ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਕਿ ਦੇ ਸਕੇਲ

ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਜੋ ਨਿਯਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕਰਦੇ ਹਨ - *^ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਆਧੁਨਿਕ ਸੰਸਾਰ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸਹੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਸਮਕਾਲੀ ਸਾਰਥਕਤਾ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਤਿਹਾਸਕ ਦਿਲਚਸਪੀ ਬਣ ਗਏ ਹਨ ਟਾਊਨ ਐਂਡ ਕੰਟਰੀ ਪਲੈਨਿੰਗ ਐਕਟ, 1947, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ *7 ਉਚਿਤ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮੈਕਸਿਮ ਐਂਡੀ ਅਲਟਰਮ * ਪਾਰਟਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਮੰਨਣਗੀਆਂ। ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮ।"*

2 ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀਜ਼ ਦਾ ਨਿਆਂਇਕ ਨਿਯੰਤਰਣ ਇਹ ਵਿਦਵਾਨ ਲੇਖਕ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

h

'ਪੱਖਪਾਤ' ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਨਿਯੰਤਰਣ ਲਈ ਕਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ?

—

ਇਹਨਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਸਵਾਲ-ਲੋ ਇਹ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਜਾਂ ਸਮਰਥਨ ਝੂਠ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਨਿਜ਼ੋਠਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਆਮ ਧਾਰਨਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਗੁਣ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸੇ ਨਿਆਂਇਕ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਸਲ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸਮਾਨਤਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ * ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸਨੂੰ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। "

ਕਈ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੀਵਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁੜ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਦੇ ਕਿਰਦਾਰ ਵਿੱਚ ਅਦਾਰੇ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਨਿਰਪੱਖ ਖੇਡ ਦੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਹੀ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ, ਜੋ ਭੰਡਾਰੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹਨ, ਸੀ. ਜੇ. ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਪਾਤਰ। ਸੁਰੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਗੁਪਤਾ ਬਨਾਮ ਹਿਮਾਂਗੋਸ਼ੋਰ ਕੁਮਾਰ ਆਰਵਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ (1)। ਭਾਵੇਂ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਸਲ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨੇੜਿਓਂ ਸਮਾਨਤਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਓਨੀ ਹੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ

ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ । [ਸ਼ਿਵ ਨੰਦਨ ਸਿਨਹਾ ਬਨਾਮ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (2) ਅਤੇ ਜੋਤੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਬਨਾਮ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ (3)]¹

"ਵਾਜ਼ਬ ਮੌਕੇ" ਦੀ ਸਮੀਕਰਨ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦਾ ਮਤਲਬ ਮੌਕਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਤ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਪੁੱਤਰ ਲਈ ਪੂਰਾ ਮੌਕਾ ਹਨ । ਉਹ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਉਚਿਤ ਮੌਕੇ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਉਦੋਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਨਿੱਜੀ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਸਥਾਨ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿੱਥੇ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਜਵਾਬ ਦੇਵੇਗਾ; ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਿਹੜਾ ਕਰਨ ਲਈ; ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਜਦੋਂ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਕਿਉਂ

¹ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ

ਉਸ ਉੱਤੇ ^ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਪੈਰ ਦੇ ਅੰਗੂਠੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਇੱਕ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ

(1) 55 CWN 605. ^ ' "

(2) LIX CWN 794.

(3) 1957 PLR, 532.

ਸਥਿਤੀ . ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਮਨ , ਨਿਰਪੱਖ-ਕਰਮ ਚੰਦ, ਨੇਕਤਾ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪੱਖਪਾਤ ਅਤੇ ਭੰਡਾਰੀ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ , ਸੀ. ਜੇ ਮੁੱਦੇ ਜੇਕਰ ਸੁਣਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਕਿਸੇ ਪੱਖਪਾਤੀ ਜਾਂ ਪੱਖਪਾਤੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜੋਤੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਬਨਾਮ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ (1)। ਮੌਕਾ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਅਤੇ ਢੁਕਵਾਂ ਮੌਕਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਮਾਮੂਲੀ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਵਾਲਾ ਮੌਕਾ। ਜੇਕਰ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਜਾਂ ਜੋ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖ ਖੇਡ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਠੇਸ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 226 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਤ ਅਸਧਾਰਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਵੀਪੀ ਬਨਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਦੇ ਸੀਵਿਯਾਨ ਰਾਜ ਦਾ / ਨੂਹ (2)।

ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਇਹ ਗੱਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੇ ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਨਕਾਰਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗੁੜਗਾਉਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਜਤਾਈ ਅਤੇ ਉਸ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਮੌਕੇ ਲਈ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਕਾਬੂ ਗੁਆ ਲਿਆ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕਮਰਾ ਛੱਡਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੇ ਉਸ ਦਿਨ ਮੁਦਈ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਥਾਣਾ ਨੂਹ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਸਟੇਸ਼ਨ ਹਾਊਸ ਅਫ਼ਸਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ। ਮੁਦਈ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ 'ਤੇ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਜਤਾਈ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਪੱਤਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਐਸ.ਪੀ. ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗਣਾ। *
ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਏ

(1) 1957 PLR 532

(2) ਏਆਈਆਰ 1958 ਐਸਸੀ 86,

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਾਜ ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਆਏ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਰਮ ਚੰਦ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੀ ਇਕ ਮਾਤਹਿਤ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਪੁੱਤਰ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਜਦੋਂ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਭੰਡਾਰੀ ਸੀ. ਜ਼. ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੁਦਈ ਦੁਖੀ ਹੈ। ਫਲਸ਼ੋ, ਜੇ., ਨੇ - ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਖੁਦ ਦੁਖੀ ਧਿਰ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ - ਅਪਮਾਨਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਜੇ ਉਸਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਜੱਜ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਾਂਗਾ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ। ਅਨੁਸਾਰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ